

НАПРЯМИ ВДОСКОНАЛЕННЯ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ НА ФІНАНСОВОМУ РИНКУ УКРАЇНИ

DIRECTIONS OF IMPROVEMENT THE STATE REGULATION ON THE FINANCIAL MARKET OF UKRAINE

Розвиток та становлення фінансового ринку України є необхідною передумовою розвитку інших секторів економіки держави. Швидкі зміни, що відбуваються у фінансових відносинах, вимагають дослідження проблем фінансового ринку та розроблення шляхів усунення визначених недоліків. Впливає необхідність виявлення низки нових аспектів важливої проблеми – забезпечення належного державного регулювання в усіх сферах фінансового ринку. Аналізуючи, систематизуючи й узагальнюючи наукові праці багатьох учених, було розглянуто основні відповідальні органи державного регулювання України. Розглянуто державні підходи та заходи, спрямовані на покращення стану фінансового ринку у вигляді «Комплексної програми розвитку фінансового сектору України до 2020 року». У результаті дослідження висвітлено основні показники фінансового ринку до та після реалізації Комплексної програми. Сформовано рекомендації щодо державного регулювання. Подальшим розвитком дослідження цього напрямку є визначення взаємозв'язку основних уповноважених державних органів щодо державного регулювання усіх сфер на фінансовому ринку.

Ключові слова: фінансовий ринок, держава, регулювання, розвиток, програма.

Развитие и становление финансового рынка Украины является необходимым усло-

вием развития других секторов экономики государства. Быстрые изменения, происходящие в финансовых отношениях, требуют исследования проблем рынка и разработки путей устранения определенных недостатков. Следует необходимость выявления ряда новых аспектов важной проблемы – обеспечения надлежащего государственного регулирования во всех сферах рынка. Анализируя, систематизируя и обобщая научные труды многих ученых, были рассмотрены основные ответственные органы государственного регулирования Украины. Рассмотрены государственные подходы и меры, направленные на улучшение состояния финансового рынка в виде «Комплексной программы развития финансового сектора Украины до 2020 года». В результате исследования отражены основные показатели рынка до и после реализации Комплексной программы. Сформированы рекомендации по государственному регулированию. Дальнейшим развитием исследования этого направления является определение взаимосвязи основных уполномоченных государственных органов по государственному регулированию всех сфер на финансовом рынке.

Ключевые слова: финансовый рынок, государство, регулирование, развитие, программа.

УДК 336.01

<https://doi.org/10.32843/infrastuct33-46>

Татарин Н.Б.

к.е.н., доцент, доцент кафедри державних та місцевих фінансів Львівський національний університет імені Івана Франка

Борис О.М.

магістр Львівський національний університет імені Івана Франка

Development and becoming of the Ukrainian financial market are necessary pre-condition of other areas for the development of the state economy. Rapid changes are in financial relations require research-and-development of problems on the financial market and ways of removal of certain defects. A financial market is the major constituent of the country's financial system. The economic stability of the country depends on the efficiency of the development. It is needed to understand basic progress trends in the financial market. The decision of threats and problems becomes pre-condition for further presentation of the economy of Ukraine. The state and progress of financial market trends influence into his place in a world financial market, in particular to the market of European Union. The state regulation adheres to the general goals and principles of activity, which is to ensure the stability of the financial market, protect the interests of all participants in the financial market and reduce the risks of activities. In Ukraine on the modern stage of development government control of financial market functions are fixed on different public institutions. The presence of close intercommunication stipulates between all financial market segments. The necessity of exposure of new row aspects of the important problem – providing the proper government control swims out for all spheres of the financial market. Analyzing, systematizing and summarizing scientific works of many scientists, the basic responsible organs of government control of Ukraine were considered. State approaches and measures sent to the improvement of financial market condition as the "Complex program of development financial to the sector of Ukraine 2020" are considered too. As a result of research, the basic indexes of the financial market have reflected the realization of the Complex program. Recommendations were formed about government control. Further development of research of this direction is the determination of intercommunication of the basic authorized agents of public organs about government control of all spheres at the financial market.

Key words: financial market, state, regulation, development, program.

Постановка проблеми. Держава на фінансовому ринку може як виступати у ролі споживача фінансових послуг, так і виконувати специфічну і дуже важливу функцію – регулювання фінансового ринку, яка полягає у здійсненні державою комплексу заходів щодо упорядкування, контролю, нагляду за діяльністю фінансових посередників і запобігання зловживанням та порушенням у цій сфері.

Розвиток ефективно діючого фінансового ринку, здатного мобілізувати та перерозподіляти інвестиційні ресурси і є найважливішим завданням регулювання національної економіки. З огляду на

це, важливим є створення ефективного механізму державного регулювання фінансового ринку, який покликаний забезпечити стабільність та розвиток цієї сфери [1, с. 17].

Розвиток фінансового ринку в Україні останнім часом набирає все більших обертів, виникає об'єктивна необхідність у чіткому регулюванні та контролі діяльності його учасників.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Вагомий внесок у розвиток теорії фінансів, зокрема фінансового ринку, зробили такі відомі зарубіжні вчені, як Д. Б'юкенен, К. Віксель, Дж. Гелбрейт, С. Глазьев, К. Ерроу, В. Мау,

Г. Марковіц, А. Маршалл, Ф. Модільяні, А. Пігу, П. Самуельсон, Дж. Стігліц, Дж. Тобін, Ю. Фама, Дж. Хікс, В. Шарп. Серед вітчизняних науковців, які займалися дослідженням цієї сфери, слід виділити роботи Л.М. Алексеєнко, О.І. Барановського, О.Д. Василика, О.В. Герасименка, В.М. Гриньової, Б.А. Карпінського, Г.А. Крамаренко, О.В. Любкіної, І.О. Лютого, В.М. Опаріна, В.О. Поворозник, О.Р. Романенка, О.Ю. Смолянської, В.П. Ходаківської, В.М. Шелудько, С.П. Ярошенка та інших.

Постановка завдання. Мета статті полягає у дослідженні основних проблем, що виникають у процесі реалізації комплексу заходів щодо державного регулювання на фінансовому ринку.

Виклад основного матеріалу дослідження. Фінансовий ринок є найважливішим складником фінансової системи країни, від ефективності розвитку якого залежить економічна стабільність країни загалом. Важливість розуміння основних тенденцій розвитку фінансового ринку та встановлення переліку загроз чи проблем, їх вирішення стає передумовою для подальшого піднесення економіки України [2].

Усі суб'єкти господарювання стикаються насамперед із фінансовим ринком, де шукають необхідні кошти або здійснюють інвестування тимчасово вільних коштів і отримують від цього додатковий прибуток. На фінансовому ринку виникає кругообіг капіталу, причому в одних суб'єктів господарювання утворюються заощадження, а інші відчувають необхідність у фінансових ресурсах для розширення своєї діяльності. Крім того, фінансовий ринок стимулює зростання обсягів виробництва, накопичення фінансових ресурсів та сприяє виникненню і розвитку позитивних соціальних змін у суспільстві.

Фінансовий ринок – це вся система економічних відносин, що виникають між його прямими учасниками під час формування попиту і пропозиції на специфічні послуги – фінансові послуги, пов'язані з процесом купівлі-продажу, розподілу та перерозподілу фінансових активів, які знаходяться у власності економічних суб'єктів національної, регіональної та світової економіки [3].

Функціонування будь-якого ринку потребує законодавчої бази регулювання та впливу держави. Саме держава визначає і контролює правові основи ринкових відносин, насамперед права власності, устанавлює базові правила економічних відносин учасників ринку. Предметом державного регулювання фінансового ринку є сприяння його універсалізації – забезпечення розвитку комплексу взаємопов'язаних ринків.

Державне регулювання фінансового ринку та його складників – це об'єднання в єдину систему певних методів і прийомів, що дозволяють упорядкувати діяльність усіх його учасників і операцій між ними шляхом встановлення державою певних

вимог та правил задля підтримки рівноваги взаємних інтересів усіх учасників [4].

В Україні на сучасному етапі розвитку фінансового ринку функції державного регулювання покладені на різні державні установи. Наявність тісного взаємозв'язку між усіма сегментами фінансового ринку зумовлює необхідність постійної координації дій регуляторів ринку.

Структура органів державного регулювання фінансового ринку України визначається двома рівнями:

- а) законодавчий рівень – Верховна Рада України;
- б) виконавчий рівень:
 - Кабінет Міністрів України;
 - центральні органи виконавчої влади загального регулювання та нагляду – Антимонопольний комітет України (АМК), Державна фіскальна служба України, Державна служба статистики України;
 - спеціалізовані центральні органи виконавчої влади – Національний банк України, Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку,
 - Міністерство фінансів України;
 - органи місцевого самоврядування – органи державної реєстрації суб'єктів господарської діяльності.

Державне регулювання на фінансовому ринку здійснюється:

1. щодо ринку банківських послуг – Національним банком України;
2. щодо ринків цінних паперів та похідних цінних паперів – Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку;
3. щодо інших ринків фінансових послуг – спеціально уповноваженим органом виконавчої влади у сфері регулювання ринків фінансових послуг.[5]

Органи державного регулювання на фінансовому ринку повинні здійснювати глобальний консолідований нагляд за діяльністю фінансових установ, які проводять активні міжнародні фінансові операції, ефективно застосовуючи моніторинг і відповідні норми щодо всіх аспектів міжнародних операцій, що проводяться цими фінансовими установами на глобальній основі, головним чином через іноземні філії, спільні підприємства і дочірні підприємства. Одним із ключових елементів консолідованого нагляду є контакти й обмін інформацією з органами регулювання інших держав [6].

Принципи регулювання на фінансовому ринку України повинні враховувати міжнародні фінансові стандарти:

- базові принципи ефективного нагляду за банківською діяльністю Базельського комітету із банківського регулювання (BIS);
- Директиву Ради 92/30/ЄЕС про нагляд за кредитними установами на консолідованій основі;
- цілі та принципи регулювання ринку цінних паперів. Звіт Міжнародної Організації Комісії з Цінних Паперів (IOSCO), 1998 рік;

- Директиву Ради 93/6/ЄЕС про достатність капіталу інвестиційних фірм та кредитних установ;
- Директиву Ради 93/22/ЄЕС про інвестиційні послуги на ринках цінних паперів;
- принципи регулювання схем колективного інвестування. Звіт Міжнародної Організації Комісій з Цінних Паперів (IOSCO), 1994 рік;
- принципи нагляду за операторами схем колективного інвестування.
- Звіт Міжнародної Організації Комісій з Цінних Паперів (IOSCO), 1997 рік;
- ключові принципи страхової діяльності. Документи Міжнародної асоціації органів по нагляду за страховою діяльністю (IAIS), 2000 рік;
- нагляд за фінансовими конгломератами. Документи Об'єднаного Форуму з фінансових конгломератів, 1999 рік;
- концентрацію ризиків. Документи Об'єднаного Форуму з фінансових конгломератів, 1999 рік.

На основі цих положень у 2015 р. було прийнято Комплексну програму розвитку фінансового сектору України до 2020 року, яка включає план дій щодо досягнення таких цілей, часові рамки й відповідальних за реалізацію цих положень. Комплексна програма розроблена Національним банком України разом з Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку, Національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, представниками Міністерства фінансів України, Фонду гарантування вкладів фізичних осіб, професійних асоціацій (НАБУ, УФУ тощо), експертами фінансового ринку, керівниками депутатських фракцій Верховної Ради України [7].

Фінансовий ринок України зазнав важких ударів як із зовнішнього (світова фінансово-економічна криза 2008 р.), так і з внутрішнього боку (втрата частини території та військовий конфлікт 2014–2019 рр.).

Незважаючи на численні економічні та політичні проблеми, які підсилені кризою держави, Україна все ж таки намагається втілити в життя власну зовнішньоекономічну стратегію, основою якої є європейський вибір.

Комплексна Програма відображає систематизовані проблеми розвитку фінансового ринку протягом 2009–2014 рр., які необхідно виправити до 2020 року: його дискретний та непропорційний характер, який відображався у зростанні випереджаючими темпами банківського сектору порівняно з іншими секторами фінансового ринку, недосконалість законодавства щодо пруденційного нагляду, появу великої кількості «фінансових пірамід» та кептивних фінансових установ, що поглибило кризу недовіри до фінансових інституцій. Наявний військовий конфлікт викликав скорочення економічної актив-

ності, що зумовило девальвацію національної валюти та прискорення інфляції, погіршення рівня якості кредитних портфелів банківської системи, підвищення рівня збитковості фінансових установ [7].

Тому головною метою Програми є створення фінансової системи, що здатна забезпечувати сталий економічний розвиток за рахунок ефективного перерозподілу фінансових ресурсів в економіці на основі розбудови повноцінного ринкового конкурентоспроможного середовища згідно зі стандартами ЄС.

Реалізація Комплексної програми має три етапи: I етап – вирішення проблем минулого та очищення фінансового сектору; II етап – закладення фундаменту для розвитку системи;

III етап – реалізація заходів щодо самого розвитку [8].

Реалізуючи Комплексну Програму на 2015–2017 роки для фінансового сектору стали роками випробовування на стійкість. Банківська система пройшла шлях очищення і докапіталізації. Банки з 2017 року нормалізували свою діяльність і стали операційно прибутковими. Розпочалося відновлення банківського кредитування, насамперед у роздрібному сегменті [8].

Одним із заходів, передбачених Комплексною програмою розвитку фінансового сектору України до 2020 року, є забезпечення динамічного розвитку інструментів та інфраструктури фінансових ринків, що охоплює прийняття та впровадження Закону України «Про похідні фінансові інструменти, розширення лінійки боргових цінних паперів, удосконалення розрахункової та кліринг готової інфраструктури фінансового ринку та реалізація плану впровадження накопичувального пенсійного забезпечення».

Програма також передбачає таку реформу фінансового сектору, де ключовими стратегічними цілями у ній є чисті надходження прямих іноземних інвестицій за період 2015–2020 рр., які, за даними Світового банку, повинні становити понад 40 млрд. доларів США.

Проте прямі іноземні інвестиції за I квартал 2019 року сягали 0,8 млрд. доларів, з них більше 60% було спрямовано до реального сектору. Лідерами залучення ПІІ були добувна промисловість та виробництво скла та виробів зі скла.

Приватний сектор був чистим кредитором зовнішнього світу – чисті надходження прямих іноземних інвестицій були нівельовані виплатами за зовнішніми зобов'язаннями банківського та реального секторів.

Також слід згадати питання Програми про максимальне відношення загального обсягу державного боргу та гарантованого державою боргу до валового внутрішнього продукту за розрахунками Міжнародного валютного фонду, що не перевищу-

ватиме 60%. На початку 2019 року рівень боргу до ВВП знизився з 72% до 61%, очікується подальше зниження.

Жорстка фіскальна політика уряду і значні погашення боргу дають змогу знизити рівень державного боргу нижче 60% від ВВП.

Більшість ключових показників ефективності виконання Комплексної програми також свідчить про наближення до досягнення цільових показників. Зокрема, спостерігається зростання частки прийнятих активів у загальних активах страховиків. Також станом на 01.01.2019 порівняно до аналогічного періоду минулого року продовжилися тенденції щодо зростання активів недержавних пенсійних фондів (на 13,9%), кредитних спілок (на 8,7%), страхових компаній (на 4,7%), ломбардів (на 16%). Обсяги небанківських фінансових послуг на початок 2019 року також мали тенденції росту [9]. З метою прогресу у структурних реформах на ринках небанківських фінансових послуг Нацкомфінпослуг продовжуватиме роботу щодо розроблення та прийняття необхідних законодавчих актів, спрямованих на впровадження необхідних передумов для розвитку цих ринків згідно з Комплексною програмою. Натепер найбільш ефективними учасниками фінансового ринку України є комерційні банки та страхові компанії.

У 2018 році відбулись значні зміни у регулюванні фінансового сектору загалом:

1. Пом'якшено валютні обмеження для банків та бізнесу
2. Посилено захист прав кредиторів
3. Удосконалено корпоративне управління в акціонерних товариствах
4. Схвалено проект Концепції гармонізації оподаткування інструментів фінансового сектору
5. Підписано Меморандум між НБУ та НКЦПФР щодо розвитку ринку капіталу
6. Удосконалено нормативи професійної діяльності на фондовому ринку та управління ризиками
7. Підвищено стандарти розкриття інформації на ринку цінних паперів.

Зважаючи на завершення в 2019 році строків впровадження заходів Комплексної програми розвитку фінансового сектору України та враховуючи наміри сторін посилити співробітництво у впровадженні реформ у фінансовому секторі, усі регулятори фінансового ринку спільно розроблять середньострокову стратегію розвитку фінансового сектору на 2020–2025 роки, а також будуть спільно організовувати та проводити заходи, необхідні для її реалізації [10].

Висновки з проведеного дослідження.

Механізм державного регулювання діяльності на фінансових ринках в Україні потребує подальшого безперервного вдосконалення. Виникає необхідність покращення взаємозв'язку щодо регулю-

вання кожного сектору ринку основними уповноваженими державними органами на фінансовому ринку. Подальший розвиток системи регулювання фінансового ринку в Україні має стати складовою частиною загальнодержавної стратегії проведення соціально-економічних перетворень. Представлена програма ставить на мету низка важливих змін у фінансовій системі країни шляхом введення нових вимог до фінансового сектору та його реформування.

Нині в Україні створено фінансовий ринок із досить високим рівнем державного регулювання, яке побудоване за функціональним принципом на основі змішаного регулювання діяльності його учасників, що загалом відповідає рівню розвитку фінансового ринку та стану фінансової системи країни.

Створення фінансової системи, що здатна забезпечити сталий економічний розвиток за рахунок ефективного перерозподілу фінансових ресурсів в економіці, є необхідною передумовою для розбудови повноцінного конкурентного середовища згідно із Стандартами Європейського Союзу.

БІБЛІОГРАФІЧНИЙ СПИСОК:

1. Селіверстова Л. С. Особливості розвитку фінансового ринку України. Економічна наука. 2018. № 9. С. 13–17.
2. Жук Є. Зарубіжна практика регулювання фінансових ринків. Інформаційно-аналітичний портал українського агентства фінансового розвитку «Україна фінансова». URL: http://www.ufin.com.ua/analit_mat/drn/020.htm (дата звернення 12.07.2019).
3. Кушнарєнко Н.П. Трансформація світового фінансового ринку в умовах лібералізації зовнішньоекономічних відносин. 2011. 213 с.
4. Малий І.Й., Королюк Т.О. Макрорегулювання фінансового сектору : монографія. Київ: КНЕУ, 2015. 303 с.
5. Внукова Н.М. Розвиток ринків фінансових послуг в умовах європейської інтеграції: монографія. Харків : ТО Ексклюзив, 2014. 218 с.
6. Директива 2006/48/ЄС Європейського Парламенту та Ради про започаткування та здійснення діяльності кредитних установ (виправлене видання) URL: https://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/994_862/page?lang=en (дата звернення 15.07.2019).
7. Комплексна програма розвитку фінансового сектору України до 2020 року URL: <https://bank.gov.ua/doccatalog/document?id=73007243> (дата звернення 16.07.2019).
8. Банківська система України: інституційні зміни та інновації : кол. моногр. / [Л.О. Примостка, М.І. Діба, І.В. Краснова та ін.] ; за заг. ред. Л.О. Примостки. Київ : КНЕУ, 2015. 434 с.
9. Національна комісія фінансових послуг звітує про виконання Комплексної програми розвитку фінансового сектору України до 2020 року за

2018 рік [Електронний ресурс] // Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг URL: <https://www.nfp.gov.ua/ua/Informatsiini-povidomlennia/27244.html> (дата звернення 17.07.2019).

10. Міністерство фінансів та фінансові регулятори спільно розроблять п'ятирічну стратегію розвитку фінансового сектору [Електронний ресурс] // Урядовий портал. 2019. URL: <https://www.kmu.gov.ua/ua/news/minfin-ta-finansovi-regulyatori-spilno-rozroblyat-pyatirichnu-strategiyu-rozvitku-finansovogo-sektoru> (дата звернення 17.07.2019).

REFERENCES:

1. Seliverstova L.S. (2018) Osoblyvosti rozvytku finansovoho rynku Ukrainy [Features of the development financial market of Ukraine] *Economic science*, no. 9, pp. 13–17.
2. Zhuk Ye. (2018) Zarubizhna praktyka rehulivuvannya finansovykh rynkiv [Foreign practice of regulating different markets] *Information and analytical portal of Ukrainian financial development agency "Ukraine Financial"*. Available at: http://www.ufin.com.ua/analit_mat/drn/020.htm (accessed 12 July 2019).
3. Kushnarenko N.P. (2011) Transformatsiia svitovoho finansovoho rynku v umovakh liberalizatsii zovnishnoekonomichnykh vidnosyn [Transformation of the world financial market in conditions of liberalization of foreign economic relations], pp. 213.
4. Malyi I.Y., Koroliuk T.O. (2015) Makrorehulivuvannya finansovoho sektoru [Macroeconomic regulation of the financial sector] : monograph, pp. 303.
5. Vnukova N.M. (2014) Rozvytok rynkiv finansovykh posluh v umovakh yevropeiskoi intehratsii: monohrafiia [Development of financial services markets in the conditions of European integration]. Kharkiv : TO Exclusive, pp. 218.
6. Dyrektyva 2006/48/Yes Yevropeiskoho Parlamentu ta Rady pro zapochatkuvannya ta zdiisnennia diialnosti kredytnykh ustanov (vypravlene vydannia) [Directive 2006/48/EC of the European Parliament and of the Council on the taking up and pursuit of the business of credit institutions] (revised edition). Available at: https://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/994_862/page?lang=en (accessed 15 July 2019).
7. Resolution of the Board of the National Bank of Ukraine (2015) Kompleksna prohrama rozvytku finansovoho sektoru Ukrainy do 2020 roku [Comprehensive program of development of the financial sector of Ukraine till 2020]. Available at: <https://bank.gov.ua/doccatalog/document?id=73007243> (accessed 16 July 2019).
8. Prymostka L.O., Dyba M.I., Krasnova I.V. (2015) Bankivska systema Ukrainy: instytutsiini zminy ta innovatsii [Banking system of Ukraine: institutional changes and innovations]: kol. monohr. (eds. L.O. Prymostky), pp. 434.
9. National Commission, which carries out state regulation in the field of financial services markets (2018) Natsionalna komisiia finansovykh posluh zvitue pro vykonannya Kompleksnoi prohramy rozvytku finansovoho sektoru Ukrainy do 2020 roku za 2018 rik [The National Financial Services Commission reports on the implementation of the Integrated Financial Sector Development Program of Ukraine by 2020 for 2018]. Available at: <https://www.nfp.gov.ua/ua/Informatsiini-povidomlennia/27244.html> (accessed 16 July 2019).
10. Government portal (2019) Minfin ta finansovi rehulatory spilno rozrobliat piatyrichnu stratehiiu rozvytku finansovoho sektoru [The Ministry of Finance and financial regulators will jointly develop a five-year strategy for the development of the financial sector]. Available at: <https://www.kmu.gov.ua/ua/news/minfin-ta-finansovi-regulyatori-spilno-rozroblyat-pyatirichnu-strategiyu-rozvitku-finansovogo-sektoru> (accessed 17 July 2019).

Tataryn NataliaCandidate of Economic Sciences, Associate Professor,
Senior Lecturer at Department of State and Local Finances
Ivan Franko National University of Lviv**Borys Olha**Master
Ivan Franko National University of Lviv**DIRECTIONS OF IMPROVEMENT THE STATE REGULATION
ON THE FINANCIAL MARKET OF UKRAINE**

The purpose of the article. All economic agents operate at first into a financial market, where search necessary capital. The economic agents carry out investing temporally of free financiers and get an additional income from it. There is a rotation of capital in the financial market. For one economic agent rise saving, and another feel a necessity for financial resources for the growth of the activity. A financial market stimulates the increase of production, accumulation of financial resources and helps an introduction and development of positive social changes in society.

The effective activity of the financial market the worked out principles of government control of relations is the basis of between his participants. The state determines and controls the legal structures of market relations.

The state sets the base rules of economic relations of market participants by the legislative adjusting and establishment of rules of licensing of the professional activity, emission, and circulation of securities, protection of rights for investors. Now in Ukraine, the mechanism of government control of functioning the financial market is characterized by the row of defects, in particular, needs reformation unclear distribution of plenary powers of his agents, absence of unitization of adjusting instruments. Research of directions for improvement of government control is actuality.

Government control of the financial market and his constituents is an association in the sole system of certain methods and receptions that allow putting in order activity of all his participants and operations between them by the establishment of certain requirements and rules the state for the cause of support of equilibrium of mutual interests of all participants.

The aim of work consists of the research at basic problems that occur up in the process of realization complex of steps about government control at the financial market.

Methodology. For the achievement of the put aim and decision of tasks such methods are used: analysis and synthesis, comparison and generalization; empiric research and factor analysis; approach of the systems and strategy.

Results. The functioning of any market needs the legislative base of adjusting and influence of the state. Exactly the state determines and controls legal structures of market relations, first of all, ownership rights set the base rules of economic relations of market participants. The article of government control of the financial market is assistance to his omnifying – providing of development of an interconnected of markets.

State approaches and measures sent to the improvement of financial market condition as the "Complex program of development financial to the sector of Ukraine 2020 to" are considered.

Mechanism of government control of activity on financial markets in Ukraine presently distant from perfect. The sole concerted politics is absent about relation adjusting each to the market sector, three public organs Function, each of that is authorized to regulate a certain market segment. Also, at state level rights for consumers are poorly protected, that needs separate attention for countries, on the whole, leaning on successful foreign experience.

Practical implications. Further development of adjusting of the Ukrainian financial market that will be able to satisfy the requirements of society in high-quality financial resources, it is expedient to carry out in coordination with the modern processes of reformation of the economy.

Such a mechanism must provide for control from the side of public organs on complete and reliable information about the activity of financial institutions; fixing at legislative level of guarantees of providing rights for consumers in relationship to the receipt of insurance payments, payments on savings accounts and others like such; introduction of the system of decision of the vexed questions.